

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 34T/68/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012288
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Szabó
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2020:2118012288.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudcom JUDr. Dušanom Szabó v trestnej veci proti obž. C. D., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Trnava dňa 05. marca 2020, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný: C. D., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom Hlohovec, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa uznáva za vinného, že

dňa 25.07.2017 v čase okolo 22.00 hod. v Hlohovci na ulici Železničnej, pri autobusových zastávkach, potom ako vystúpil z vozidla, sa svojej bývalej družke R. T., ktorá bola v tridsiatom týždni tehotenstva slovné vyhrážal, že ju zabije, že skape že za to bude trpieť, čím uvedeným konaním u poškodenej R. T., trvale bytom Y. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie tým, že svoje vyhrážky uskutoční,

teda

inému sa vyhrážal smrťou alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe - tehotnej žene a blízkej osobe,

čím spáchal

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona,

za to

sa odsudzuje

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože pokladá úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a trest prepadnutia vecí - loveckého noža s hnedou umelohmotnou rúčkou s písmenami „C“ a „R“, ktoré boli obžalovanému uložené rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 28.09.2017, na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný.

obžalovaný: C. D., nar. XX.XX.XXXX v Nitre, trvale bytom Y., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS a ÚVV Leopoldov,

sa podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku oslobodzuje spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava č. 4 Pv 248/17/2207-94 zo dňa 11.09.2018 v jej bode 2/ pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 26.07.2017 v čase okolo 01.00 hod. v Hlohovci na ul. Dilongovej ako vodič viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Octavia RS, žltej farby, s ev. číslom, Y pričom bol hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Y. zastavený a kontrolovaný, pri kontrole bol podrobený dychovej skúške na zistenie alkoholu v dychu meračom zn. AlcoQuant 6020 plus, sériové číslo A408988, ktorým mu bola dňa 26.07.2017 v čase o 01.16 hod. nameraná hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu, následne bol podrobený opakovanej dychovej skúške v čase o 01.59 hod. s výsledkom 0,54 mg/l alkoholu v dychu,

pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Trnava podala dňa 11.09.2018 na obžalovaného obžalobu na skutkovom a právnom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku.

O obžalobe súd rozhodol dňa 22.03.2019 trestným rozkazom, ktorým obžalovaného uznal vinným podľa obžaloby a uložil mu súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, trest prepadnutia loveckého noža a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 18 (osemnásť) mesiacov za súčasného zrušenia výroku o treste, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 28.09.2017. (čl. 326-328)

Obžalovaný proti predmetnému trestnému rozkazu podal odpor, v ktorom namietal uznanie viny pri skutku v bode 2/ obžaloby, ktorým mal spáchať prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona s odôvodnením, že motorové vozidlo v rozhodnom čase nevedol on, ale Pavol Myjavec. (čl. 341-342)

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný zotrval na svojom odpore a po prednesení obžaloby a poučení podľa § 257 Trestného poriadku a §§ 38, 41 a 42 Trestného zákona urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 1/ obžaloby a nevinný zo spáchania skutku uvedeného v bode 2/ obžaloby, pričom súd jeho vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku v bode 1/ obžaloby prijal. (čl. 377)

Poškodená R. T. sa na hlavnom pojednávaní vyjadrila, že o náhradu škody nežiada. (čl. 376)

Vzhľadom na prijaté vyhlásenie obžalovaného o jeho vine vo vzťahu ku skutku v bode 1/ obžaloby súd vykonal dokazovanie len vo vzťahu k vine ku skutku v bode 2/ obžaloby a k trestu, ktorý by mal byť obžalovanému ukladaný.

Obžalovaný C. D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že G. C. spoznal asi 2 týždne pred spáchaním skutku v bode 1/ obžaloby, pričom G. C. nemal kde bývať a obžalovaný mu umožnil bývanie na svojej chate. Spolu s G. C. bol v Hlohovci autom, kedy v tom čase šoféroval, pretože nebol pod vplyvom alkoholu a tam spáchal aj skutok v bode 1/ obžaloby, ku ktorému sa priznal. Následne sa spolu s C. vrátili na chatu, kde obžalovaný požil alkohol a C. nepil. C. obžalovanému povedal, že také auto, aké mal v tom čase obžalovaný ešte nešoféroval, že má autá a vozenie sa veľmi rád a že by si ho chcel vyskúšať. C. obžalovanému nepovedal, že nemá vodičský preukaz a že má uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel. Obžalovaný mal v tom čase vozidlo zn. Škoda Octavia RS, teda športovú verziu Škody Octavia. Spolu si teda opäť sadli do auta, avšak teraz ho už šoféroval C., pretože obžalovaný pil. Takto sa spolu vozili po Hlohovci, pričom na ul. Dilongovej za sebou spozorovali majáky. C. vozidlo zastavil a začal kričať, že nemá vodičský preukaz a že pôjde sedieť a preliezol na zadné sedadlá vozidla. Vozidlo obžalovaného sa po spustení spojky dalo do pohybu, na čo obžalovaný reagoval tak, že dal svoju nohu na spojku a vozidlo zastavilo a v čase, kedy k vozidlu pristúpil príslušník PZ sedel medzi prednými sedadlami vozidla a následne vystúpil z dverí vodiča. Vozidlo sa pohlo zrejme preto, že C. nechal zaradenú rýchlosť. Následne vozidlo ešte trochu „cuklo“. Obžalovaný ďalej uviedol, že vozidlo sa po zastavení knísalo, čo museli vidieť aj policajti a malo by to byť vidno aj na kamerovom zázname. Obžalovaný uviedol, že nedáva logiku, aby C. vozil po Hlohovci na zadnom sedadle. Obžalovaný uviedol, že predtým ako ich zastavila hliadka polície, ktorá vychádzala z vedľajšej cesty, stáli pri koľajniciach pri ceste asi 100 m od starého domu, ku ktorému išiel za poškodenou R. T., pričom aj po zastavení vozidla pri koľajniciach si na miesto vodiča sadol C.. Po zastavení vozidla príslušníkmi PZ obžalovaný týmto povedal, že vozidlo šoféroval C. a C. zasa policajtom na otázku kto vozidlo šoféroval ukázal na obžalovaného. Obžalovaný ďalej vypovedal, že dychovej skúške sa podrobil dobrovoľne a dobrovoľne podpísal aj zápis o dychovej skúške a s nameraným výsledkom dychovej skúšky sa stotožňuje. Na návrh prokurátora bola prečítaná časť Zápisnice o výsluchu obžalovaného z prípravného konania zo dňa 18.09.2017 na čl. 76-80, a to v časti začínajúcej na čl. 79 a končiacej na čl. 80, kde obžalovaný vypovedal, že C. auto šoféroval do Hlohovca, kde zastavil na parkovisku za koľajnicami pri vlakovej stanici a následne sa peši presunuli pred opustený dom na stanici, kde obžalovaný kričal na poškodenú T. a keď táto nevyšla z domu von, vrátili sa k autu, kde na miesto vodiča si do auta sadol C., čo videl aj O. V., pričom na otázku prokurátora, prečo vo svojej spontánnej výpovedi o tom, že boli pred domom poškodenej T. nevypovedal uviedol, že tak neurobil z dôvodu, že ide o skutok v bode 1/ obžaloby, ku ktorému urobil vyhlásenie o vine. (čl. 377-379)

Svedok G. C. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v rozhodnom čase sedel vedľa obžalovaného v aute na mieste spolujazdca a keď ich zastavili policajti, z miesta vodiča vystúpil obžalovaný a on vystúpil z miesta spolujazdca vedľa vodiča. Svedok vypovedal, že pred skutkom bol spolu s obžalovaným na chate, kde pili obaja a keď z chaty odišli, vozidlo šoféroval obžalovaný. Predtým, ako vozidlo zastavili policajti vozidlo obžalovaný zastavil pri rampách, kde susedí dom, v ktorom v tom čase prespávala R. T., vystúpil z vozidla a išiel za T.. Keď sa obžalovaný vrátil k autu, sadol si na miesto vodiča a svedok si sadol dozadu, a to z dôvodu, že obžalovaný išiel robiť zle a on sa bál, pričom vozidlo malo vzadu tmavé fólie. Svedok potvrdil, že v danom čase býval na chate u obžalovaného, lebo bol pohádaný so svojimi rodičmi a tiež potvrdil, že vozidlo sa po zastavení ešte asi 0,5 - 1 m pohlo, lebo bola zaradená rýchlosť, na čo obžalovaný vozidlo nejako pribrzdil a vypol zapaľovanie. Svedok poprel, že by sa po zastavení vozidla príslušníkmi vo vozidle on alebo obžalovaný premiestňovali na iné sedadlo a poprel i to, že by medzi jeho záľuby patrili autá. Na návrh obhajkyne bola na odstránenie rozporov prečítaná Zápisnica o konfrontácii medzi obžalovaným a svedkom zo dňa 11.09.2017 na čl. 130-131, a to v častiach, kde svedok vypovedal, že bol viackrát potrestaný za marenie výkonu úradného rozhodnutia trestom zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, pretože má lásku k vozidlám a že na chate obžalovaného bol preto, aby si spolu vypili, čo mala byť protislužba za to, že matke obžalovaného natieral vaňu, pričom svedok na hlavnom pojednávaní poprel, že by mal lásku k vozidlám a že si nepamätá, že by tak počas konfrontácie vypovedal a k dôvodu prečo bol na chate obžalovaného uviedol, že je to dávno a nemôže si všetko pamätať. Svedok na otázku obhajkyne potvrdil, že na chate u obžalovaného popíjal alkohol a na otázku súdu, či si v čase medzi tým, keď do auta nastúpili pri rampách až do času, kedy ich zastavila hliadka polície menili s obžalovaným pozície vo vozidle uviedol, že v čase, keď ich zastavila hliadka sedel na mieste spolujazdca a z tohto miesta aj vystúpil. (čl. 379-381)

Svedkyňa R. T. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s obžalovaným žili ako druh a družka do roku 2016. Ku skutku v bode 2/ obžaloby uviedla, že obžalovaný prišiel spolu s C. po polnoci na

stanicu pri koľajniciach a z okna domu videla, že keď odchádzali, na miesto vodiča do vozidla nastúpil obžalovaný a druhý muž si sadol na miesto spolujazdca. Nehnuteľnosť, v ktorej sa v tom čase svedkyňa nachádzala stojí pri koľajniciach pri železničnej trati asi 10 m od koľajníc, pričom vozidlo obžalovaného videla zaparkované skríža za priecestím na druhej strane. Keď vozidlo odišlo smerom k ulici Hlohovej, svedkyňa volala hliadku PZ a polícii udávala, že sa jej obžalovaný prišiel znova vyhrážať a že prišli dvaja. Svedkyňa potvrdila, že obžalovaný spolu s C. búchali na okná domu a uviedla, že auto bolo odparkované priamo pod pouličnou lampou. (čl. 381-382)

Svedok P. K. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v rozhodnom čase pracoval ako referent na Obvodnom oddelení PZ v Hlohovci a vozidlo obžalovaného zastavovali na ulici Dilongovej. Z miesta vodiča z vozidla vystúpil obžalovaný, ktorého podrobili dychovej skúške a až keď bol obžalovanému oznámený výsledok dychovej skúšky a bol obmedzený na osobnej slobode začal obžalovaný argumentovať tým, že vozidlo nešoféroval a vtedy vznikol konflikt medzi obžalovaným a ďalšou osobou, ktorá bola vo vozidle o tom, kto z nich vozidlo šoféroval. Svedok uviedol, že vozidlo obžalovaného po jeho zastavení nebolo uvedené do žiadneho pohybu. Na návrh prokurátora bola na odstránenie rozporov prečítaná časť Zápisnice o vylúčení svedka zo dňa 27.07.2017 na čl. 124-126 v časti, kde svedok vypovedal, že pozastavenie vozidla obžalovaného sa toto trochu zachvelo a po prístupí k vozidlu videl na mieste vodiča sedieť obžalovaného a potom svedok videl, ako vozidlo trochu poskočilo, čo pripísal tomu, že vo vozidle bola zaradená rýchlosť a následne pustená spojka, pričom z miesta vodiča z vozidla vystúpil obžalovaný, tiež v časti, kde sa svedok vyjadril, že od zastavenia vozidla obžalovaného do doby, kým prístupil k vozidlu obžalovaného prešiel čas asi 10 sekúnd a tiež v časti, kde svedok vypovedal, že vo vozidle obžalovaného bola ešte jedna osoba, ktorá sedela vzadu a z vozidla vystúpila z ľavých zadných dverí, teda z miesta za vodičom. (čl. 382-383)

Svedok I. E. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že sa na služobný zákrok proti obžalovanému vôbec nepamätá, a preto bola na návrh prokurátora na odstránenie rozporov prečítaná Zápisnica o jeho vylúčení zo dňa 27.07.2017 na čl. 119-121, kde svedok vypovedal, že okolo 04.00 hod. im do systému Soitron prišlo hlásenie, že sa obžalovaný má zasa vyhrážať poškodenej T.. Následne na ul. Dilongovej spozorovali vozidlo obžalovaného v čase, keď boli na križovatke ulíc Frašťacká a Dilongova, pohli sa za vozidlom obžalovaného, ktoré odbočilo doprava medzi činžiaky a vozidlo zastavovali pomocou nápisu STOP na služobnom vozidle. Svedok vystúpil z vozidla a išiel smerom k zastavenému vozidlu, ktoré poskočilo zrejme z dôvodu, že vodič dal nohu dole zo spojky. Po prístupí svedka k vozidlu z vozidla z miesta vodiča vystúpil obžalovaný, ktorého požiadal, aby otvoril zadné dvere, po otvorení ktorých svedok videl na zadných sedadlách sedieť osobu, ktorú následne stotožnili ako G. C.. Následne boli obžalovaný a aj C. podrobení dychovej skúške, pričom táto bola v prípade obžalovaného pozitívna a v prípade C. negatívna. C. bol podrobený dychovej skúške z dôvodu, že na mieste hneď po zastavení vozidla sa obžalovaný a C. začali medzi sebou hádať, kto vozidlo šoféroval a hádzali to jeden na druhého. Svedok ďalej vypovedal, že do vozidla obžalovaného nevidel, lebo toto malo úplne čierne fólie a ďalej uviedol, že od zastavenia vozidla obžalovaného až do doby, kedy svedok k tomuto vozidlu prístupil prešiel čas asi 15 sekúnd. (čl. 383-384)

Zo zápisov o dychovej skúške obžalovaného zo dňa 26.07.2017 vyplynulo, že tomuto bola nameraná dychovým prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A408988 pri prvom meraní hodnota 0,57 mg/l alkoholu v dychu a pri druhom meraní hodnota 0,54 mg/l alkoholu v dychu. (čl. 11)

Zo zápisu o dychovej skúške G. C. vyplynulo, že jeho dychová skúška dňa 26.07.2017 dychovým prístrojom AlcoQuant 6020 plus č. A408988 bola negatívna. (čl. 12)

Z certifikátu o overení vyplynulo, že analyzátor dychu AlcoQuant 6020 plus č. A408988 mal v čase vykonania dychových skúšok obžalovaného a svedka C. dňa 26.07.2017 platné overenie, a to až do 05.10.2017. (čl. 16)

Z evidenčnej karty vozidla vyplynulo, že vlastníkom osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia s ev. číslom Y bol v rozhodnom čase obžalovaný. (čl. 173)

Z úradného záznamu hliadky PZ vypracovaného svedkom P. K. dňa 26.07.2017 vyplynulo, že vo vozidle obžalovaného po jeho zastavení sedel na mieste vodiča obžalovaný a vzadu vo vozidle G. C., pričom obžalovaný po celý čas tvrdil, že vozidlo nešoféroval a na miesto vodiča si presadol preto, lebo

ho o to požiadal G. C., ktorý má uložený zákaz vedenia motorových vozidiel a obžalovaný mu ako chcel pomôcť. G. C. zasa tvrdil, že vozidlo šoféroval obžalovaný a on by si nedovolil vozidlo šoférovať bez vodičského oprávnenia. (čl. 175)

Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov vyplynulo, že obžalovaný bol pred spáchaním prejednávanych skutkov opakovane priestupkovo postihnutý, a to za priestupky na úseku cestnej premávky, ďalej za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu ako aj priestupok proti majetku. (čl. 232-234)

Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo, že tento bol doposiaľ 7x súdne trestaný, v posledných 10-tich rokoch pred spáchaním prejednávanych skutkov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin vo výkone trestu odňatia slobody (pozn. odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 4T/54/2014 zo dňa 03.07.2014) ako i to, že prejednávane skutky mali byť obžalovaným spáchané pred vyhlásením rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 zo dňa 28.09.2017, a teda pokiaľ by obžalovaný mal byť uznaný vinným zo spáchania prejednávanych skutkov, potom do úvahy prichádza uloženie súhrnného trestu k trestu, ktorý bol obžalovanému uložený týmto rozsudkom. Z odpisu registra trestov obžalovaného vyplynulo i to, že tento sa druhovo rovnakej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/35/2016 zo dňa 12.02.2016, právoplatným dňa 12.02.2016. (čl. 386)

Z odpisu registra trestov svedka G. C. vyplynulo, že tento bol doposiaľ 13x súdne trestaný za rôznu trestnú činnosť, pričom bol opakovane trestne stíhaný pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, pričom v čase, kedy mal obžalovaný spáchať skutok v bode 2/ mal trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/99/2016 zo dňa 22.04.2016, právoplatným dňa 15.06.2016 uložený okrem iného trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 5 rokov (12-ty záznam v poradí). (čl. 387-388)

Z lustrácie z Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplynuli zhodné skutočnosti ako z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov s tým, že v tejto lustrácii nie je evidovaný priestupok obžalovaného proti majetku. (čl. 389-394)

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 vyplynulo, že obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 28.09.2017 uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a), písm. j) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona a bol mu podľa § 194 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m) a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 36 (tridsaťšesť) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia loveckého noža s hnedou umelohmotnou rúčkou s písmenami „C“ a „R“, pričom obžalovaný skutok spáchal 30.06.2016 a poškodenou bola okrem iného aj R. T.. (čl. 401)

Zo záverov Znaleckého posudku č. 13/2018 zo dňa 24.03.2018 vypracovaného MUDr. Danou Šedivou, znalkyňou z odboru Zdravníctvo, odvetvie Psychiatria a Sexuológia vyplynulo, že u obžalovaného boli zistené poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, syndróm závislosti F10.2 podľa medzinárodnej klasifikácie chorôb v znení jej desiatej revízie, pričom obžalovaný o svojej závislosti vie a opakovane absolvoval protialkoholické liečenie, jeho osobnosť nesie alkohol-centrické rysy a k svojej závislosti je iba formálne kritický. Obžalovaný však netrpí duševnou poruchou a znalkyňa ochranné liečenie nenavrhuje uložiť, nakoľko toto by pre nemotivovanosť obžalovaného k zmene životného štýlu neplnilo svoj účel. (čl. 148-166)

Z kamerového záznamu zo zasahujúceho vozidla hliadky PZ vyplynulo, že ide o kamerový záznam zo systému SOITRON umiestneného v policajnom vozidle hliadky Obvodného oddelenia PZ v Hlohovci zo dňa 26.07.2017, na ktorom je zachytený služobný zákrok proti obžalovanému spolu s časovým úsekom, ktorý predchádzal zastaveniu vozidla obžalovaného. Z tohto kamerového záznamu je zrejmé, že vozidlo PZ časom 3 min. 42 sek. prechádza okolo domu, v ktorom v tom čase bývala poškodená, pričom obžalovaný uviedol, že jeho vozidlo nebolo zaparkované na ceste pod lampou verejného osvetlenia,

ale za koľajnicami za traťou (pozn. po prejení priechodu cez koľajnice - vid' rampa na pravej strane obrazového záznamu). Vozidlo obžalovaného bolo časom 5 min. 56 sek. spozorované hliadkou, časom 6 min. 20 sek. hliadka vystupuje zo služobného vozidla, ktoré parkuje za vozidlom obžalovaného, pričom na zázname je v čase 6 min. 18 sek. až 6 min. 20 sek. zreteľne vidno, ako sa auto chveje resp. zakolíše, časom 6 min. 31 sek. hliadka vystupuje zo služobného vozidla, časom 6 min. 37 sek. obžalovaný otvára dvere vodiča a časom 6 min. 38 sek. vozidlo zreteľne poskočí dopredu, časom 6 min. 41 sek. obžalovaný vystupuje z vozidla z miesta vodiča, následne časom 6 min. 58 sek. obžalovaný na pokyn príslušníka PZ otvára ľavé zadné dvere vozidla, z ktorých časom 7 min. vystupuje svedok C., následne časom 11 min. 56 sek. obžalovaný na pokyn príslušníka PZ otvára zadný batožinový priestor vozidla a časom 15 min. 48 sek. obžalovaný rukami gestikuluje naznačujúc výmenu osôb vo vozidle a presun osoby z prednej časti vozidla do jeho zadnej časti. (čl. 167)

Z fotodokumentácie z kamerového záznamu zasahujúcej hliadky PZ vyplýva, že hliadka vozidlo obžalovaného spozorovala na ul. Diloga v Hlohovci, pričom vozidlo obžalovaného zastavilo 20 sekúnd potom, ako bolo hliadkou spozorované, za ďalších 15 sekúnd hliadka zo služobného motorového vozidla vystúpila a prišla z ľavej strany k vodičovým dverám na vozidle obžalovaného, kde za ďalšie 2 sekundy obžalovaný vystúpil z vozidla z miesta vodiča. Po 40 sekundách od zastavenia vozidla obžalovaného tento na pokyn hliadky otvoril zadné ľavé dvere na svojom vozidle, z ktorých vystúpila osoba, ktorá bola stotožnená ako G. C.. Na fotodokumentácii je ďalej vidno, ako obžalovaný otvára batožinový priestor vozidla a následne obžalovaný nastupuje do svojho vozidla a vypína svetlá. (čl. 168-172)

Odôvodnenie výroku o vine ku skutku v bode 1/

Pokiaľ ide o skutok v bode 1/ obžaloby, obžalovaný urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie, že je vinný zo spáchania tohto skutku a súd vyhlásenie obžalovaného prijal. Súd sa stotožňuje s právnou kvalifikáciou tohto skutku uvedenou v obžalobe a súčasne dodáva, že obžalovaný prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona spáchal v priamom úmysle, keď v jeho konaní bola prítomná tak vedomostná ako i vôľová zložka jeho konania.

Vo vzťahu k nožnej aplikácii ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona súd uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný sa druhovo rovnakej trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp.zn. 0T/35/2016 zo dňa 12.02.2016, právoplatným dňa 12.02.2016, je závažnosť prejednávanej prečiny viac ako nepatrná, a teda toto ustanovenie aplikovať nemohol.

Odôvodnenie oslobodenia spod obžaloby pre skutok v bode 2/

Vo vzťahu ku skutku v bode 2/ obžaloby súd uvádza, že vykonaným dokazovaním boli preukázané dôvodné pochybnosti o spáchaní tohto skutku obžalovaným. Vo vzťahu k výpovediam obžalovaného a svedka C. je možné konštatovať, že obaja majú motív nehovoriť pravdu, a to obžalovaný z dôvodu, aby nebol trestne stíhaný okrem prečiny nebezpečného vyhrážania aj za prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky a svedok C. z dôvodu, že ak by bolo preukázané, že vozidlo viedol on, spáchal by tým prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, keďže mal v danom čase právoplatne uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel.

Vyhodnocujúc však vykonané dokazovanie je súd toho názoru, že je to práve svedok C., ktorý opakovane nehovoril pravdu, a to v nasledovných prípadoch:

C. vypovedal, že s obžalovaným na chate popíjali alkohol a pil aj on, avšak z dychovej skúšky, ktorú C. vykonal po zastavení vozidla obžalovaného príslušníkmi PZ je zrejmé, že táto bola negatívna a že alkohol nepil. C. ďalej uvádzal, že si do auta sadol na zadné sedadlá z dôvodu, že obžalovaný išiel robiť zle a v aute mal obžalovaný vzadu tmavé fólie, teda C. zrejme nechcel, aby ho niekto videl. Ak je to ale tak, potom je jeho vysvetlenie prečo sedel v aute vzadu nelogické, pretože keď išiel obžalovaný k domu

poškodenej T. pri železnici z auta vystúpil aj on, čo je možné zistiť zo svedeckej výpovede poškodenej, ktorá uviedla, že k domu prišli dvaja muži a videla dvoch mužov do auta nastupovať čo povedala aj hliadke, keď volala na políciu, čo by možné nebolo, ak by C. z auta pri dome poškodenej nevystúpil. Navyše C. na hlavnom pojednávaní trval na tom, že keď odchádzali od domu poškodenej, sadol si na miesto spolujazdca vedľa vodiča (čo mimochodom tiež potvrdzuje výpoveď poškodenej, že pri jej dome z auta vystúpil aj C.) a do doby pokiaľ ich zastavila hliadka si v aute nepresadl a aj po zastavení vozidla hliadkou PZ z tohto vystúpil z dverí spolujazdca vedľa vodiča, čo ale nie je pravda, ako to vyplynulo tak z prehraného kamerového záznamu i z výpovede svedka I.a E., z ktorých vyplynulo, že C. vystúpil zo zadných ľavých dverí auta. C. bol napokon usvedčený z klamstva na hlavnom pojednávaní aj tým, že pri konfrontácii s obžalovaným v prípravnom konaní uviedol, že jeho láskou sú autá, čomu nasvedčuje aj jeho odpis z registra trestov, kedy bol opakovane odsúdený za spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, čo ale na hlavnom pojednávaní poprel s absurdným odôvodnením, že si nepamätá, že by niečo také pri konfrontácii vypovedal... Z týchto dôvodov súd nemôže výpoveď C. hodnotiť ako vierohodnú.

Výpoveď obžalovaného naproti tomu neobsahuje výrazné nezrovnalosti, keď tento vypovedal, že C. na chate nepil, čo je v súlade s výsledkom dychovej skúšky C. a keď uvádzal, že pokiaľ by skutočne vozidlo šoféroval on, potom by bolo nelogické, aby sa s C. išiel previezť a aby si tento sadal dozadu vo vozidle, s čím možno len súhlasí. Obžalovaný ďalej uvádzal, že príslušníkom PZ, ktorí jeho vozidlo zastavili od počiatku uvádzal, že vozidlo viedol C., pričom túto výpoveď obžalovaného potvrdzuje aj svedok I. E., ktorý v prípravnom konaní na druhý deň po skutku vypovedal, že hneď po zastavení vozidla sa obžalovaný a C. začali medzi sebou hádať, kto vozidlo šoférovala a hádzali to jeden na druhého, čo je v súlade s Úradným záznamom vypracovaným dňa 27.07.2017 druhým členom hliadky - svedkom P.om K.om, z ktorého vyplýva, že obžalovaný po celý čas tvrdil, že vozidlo nešoféroval a na miesto vodiča si presadol preto, lebo ho o to požiadal G. C., ktorý má uložený zákaz vedenia motorových vozidiel a obžalovaný mu ako chcel pomôcť. Úradný záznam, ktorý súd oboznámil len z dôvodu posúdenia vierohodnosti výpovedí tak obžalovaného ako aj svedkov P.a K.a a I.a E., tak len potvrdzuje výpoveď obžalovaného v tom, že tento príslušníkom PZ od počiatku, teda nie až po obmedzení jeho osobnej slobody uvádzal, že vozidlo nevedol. V tomto smere preto výpoveď svedka P.a K.a, ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal, že až keď bol obžalovanému oznámený výsledok dychovej skúšky a bol obmedzený na osobnej slobode začal obžalovaný argumentovať tým, že vozidlo nešoféroval súd hodnotí tak, že svedok zrejme s odstupom času nepamätá dobre na to, kedy začal obžalovaný argumentovať tým, že nešoféroval on ale C. a takýto záver súdu je napokon podporený aj Úradným záznamom hliadky, ktorý vypracoval práve svedok P. K....

Vo vzťahu k argumentácii prokurátora, že obžalovaný začal výrazne gestikulovať pri rozhovore s hliadkou až po vykonaní dychovej skúšky súd poznamenáva, že táto skutočnosť nevyvracia obhajobu obžalovaného, že tak nerobil už skôr, pretože kamerový záznam nemá zvukovú stopu. Gestikulácia obžalovaného, z ktorej je možné usúdiť, že obžalovaný hliadke názorne ukazuje, ako sa C. v aute presunul z miesta vodiča na zadné sedadlá (pozn. 15 min. 48 sek. záznamu) tak mohla pokojne nasledovať potom, ako príslušníci PZ slovnej argumentácii obžalovaného pochopiteľne nechceli uveriť, keďže z miesta vodiča vystúpil obžalovaný a nie C..

Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej T., ktorá vypovedala, že keď obžalovaný od domu, v ktorom v tom čase prespávala odchádzal, že nastúpil do vozidla na miesto vodiča, potom túto jej výpoveď súd musí vnímať s vyššou dávkou obozretnosti jednak z dôvodu, poškodená ako osoba, ktorú obžalovaný tak v minulosti ako aj v ten večer opakovane atakoval mala motív vypovedať nepravdu s cieľom obžalovanému pričažiť a tiež z dôvodu, že jej výpoveď nie je konzistentná v časti, v ktorej vypovedala k miestu, na ktorom malo vozidlo obžalovaného parkovať v čase, kedy mali obžalovaný s C. búchať na okná domu. Poškodená totiž vypovedala, že vozidlo obžalovaného videla zaparkované skríža za priecestím na druhej strane, čo je v zhode s tým, ako obžalovaný komentoval kamerový záznam počas jeho prehrávania na hlavnom pojednávaní a následne vypovedala, že vozidlo bolo odparkované priamo pod pouličnou lampou. Z kamerového záznamu je však zrejme, že pouličná lampa bola v bezprostrednej blízkosti domu a miesto parkovania vozidla, ktoré poškodená uvádzala ako prvotné v zhode s obžalovaným malo byť za priecestím na druhej strane, kde ako je zrejme z kamerového záznamu žiadna pouličná lampa nie je. (pozn. 3 min. 42 sek. kamerového záznamu). Z týchto dôvodov výpoveď poškodenej ohľadne skutočnosti na ktoré miesto vo vozidle nastúpil obžalovaný nie je smerodajná.

Súd tiež poukazuje na kamerový záznam policajnej hliadky, z ktorého je zrejmé, že vozidlo obžalovaného sa po jeho zastavení zachvelo (pozn. 6 min. 18 sek. až 6 min. 20 sek.), čo môže nasvedčovať tomu, že C. si s obžalovaným po zastavení vozidla menili pozície tak ako vypovedal obžalovaný, čo však policajti vidieť nemohli z dôvodu tmavých fólií na zadných sedadlách vozidla obžalovaného. Samotný kamerový záznam by pochopiteľne na oslobodenie obžalovaného spod obžaloby spolu s jeho výpoveďou postačovať nemohol, ale pokiaľ súd vyhodnotil všetky vykonané dôkazy potvrdzujúce výpoveď obžalovaného ku skutku v bode 2/ jednotlivo a aj v súvislostiach, potom sú pochybnosti o spáchaní tohto skutku obžalovaným tak výrazné, že za týchto okolností súd nemôže mať bez dôvodných pochybností za preukázané, že skutok v bode 2/ spáchal obžalovaný.

Vo vzťahu k poskodeniu auta pri vystupovaní obžalovaného z vozidla súd uvádza, že k tomuto došlo časom 6 min. 38 sek. zrejme z dôvodu, že obžalovaný vypustil spojku bez toho, aby vyradil rýchlosť, avšak táto skutočnosť na závery súdu o vykonanom dokazovaní nemá žiaden vplyv.

Odôvodnenie výroku o treste

Ako vyplynulo z odpisu registra trestov obžalovaného a rozsudku Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 zo dňa 28.09.2017, právoplatného dňa 28.09.2017, skutok v bode 1/ obžaloby bol obžalovaným spáchaný v súbehu so skutkom, pre ktorý bol už obžalovaný právoplatne uznaný vinným predmetným rozsudkom, a teda súd bol povinný obžalovanému ukladať súhrnný trest.

Súd sa preto zaoberal tým, aký trest by obžalovanému uložil, ak by o celej zbierajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného rozhodoval v jednom konaní a dospel k záveru, že by mu neukladal iný resp. prísnejší trest, ako mu už bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 5T/60/2016 zo dňa 28.09.2017, právoplatným dňa 28.09.2017 uložený, keďže považuje trest uložený obžalovanému predmetným rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného za dostatočný. Z uvedeného dôvodu súd rozhodol tak, že podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona obžalovanému práve vo vzťahu k trestu, ktorý mu bol predmetným rozsudkom uložený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309/1 Tr. por.). Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2 Tr. por.). Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a Tr. por.) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2 Tr. por.). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2 Tr. por.),
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe (§ 307/1b Tr. por.) a to len vo svoj prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech (§ 308/2 Tr. por.),
- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2 Tr. por.),
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c Tr. por.), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1 Tr. por.). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.